

ΚΛΕΩΝ Α. ΡΑΓΚΑΒΗΣ

Νεωτέραν ἐπιτυχῆ Ἐλκόρα τοῦ διαπρεποῦς ἡμῶν Συνεργάτου κ.
Κλέωνος Α. Ραγκαβῆ δημοσιεύομεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν τελευ-
ταίων βραβεύσεων τοῦ Διηγήματος αὐτοῦ Χαράλδος ὁ Ἡγεμὼν τῶν
Βαριάρων, ἐν τῷ Διαγωνισμῷ τῆς Ἑστίας, καὶ τῆς Δουκίσσης
τῶν Ἀθηνῶν, ἐν τῷ Δραχματικῷ Διαγωνισμῷ τῆς Δ' Ολυμπιάδος.

ΙΩΣΗΦ ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ

‘Ο ἔξοχος ἀνὴρ Ιωσήφ Μομφερράτος, οὗ τὸν θάνατον ἀνα-
γράφει τὸ ἐντὸς μικροῦ δύον ἔτος, ὑπῆρξεν εἰς ἐκ τῶν ὀλίγων ἔκεινων
Ἀνδρῶν, οἵτινες συνενοῦντες ἐδραίας πολιτικὰς πεποιθήσεις μετὰ χα-
ρακτῆρος ἀκάμπτου καὶ ἀμώμου συνδέουσι τὸ ὄνομά των μετὰ ἐποχῶν
ἀποτελουσῶν σταθμοὺς ἐν τῇ ἱστορίᾳ “Ἐθνους τινός.

‘Εγεννήθη ἐν τῷ προαστείῳ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τῆς Κεφαλληνίας

τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1816. Τὰ πρῶτα μαθήματα ἐδιδάχθη ἐν Ἰδιωτικοῖς Σχολείοις καὶ ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ φιλέλληνος Γύλφορδ ἰδρυθέντι ἐν τῷ προστείῳ Λυκείῳ, δύπερ διηγόθυνεν ὁ "Ἄγγλος Θισσελθουσίτος", ὃ ἴδιαιτέρως εὔνοήσας τὸν μικρὸν Ἰωσῆφ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν εὐφύταν του, καὶ ἐν φέδιδάσκεν ὁ ἀοιδόμος Νεόφυτος Βάρμβας. Εἶτα μεταβάξεις εἰς Παρισίους τῷ 1840 ἐπεδόθη εἰς τὴν μελέτην τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου, μετὰ τριετῆ δὲ διαμονὴν μετέβη εἰς Πίσανη τῆς Ἰταλίας, ἔνθα μετὰ λαμπρὰς ἔξετάσεις ἀνηγορεύθη διδάκτωρ. Ἐπανελθὼν τῷ 1844 εἰς Κεφαλληνίαν ἔμεινεν ἴδιωτεύων καὶ εἰς Πολιτικὰς μελέτας ἀσχολούμενος, χρήσις οὖ αἱ τῷ 1848 ὑπὸ τῆς Προστασίας παραχωρηθεῖσαι εἰς τὸν Ἰόνιον Λαὸν μεταρρύθμισεις παρέσχον εἰς τὸν νέον Μομφερράτον εύρυτατον στάδιον πολιτικῆς ἐνεργείας.

Νέος περὶ τύπου νόμος ἀνεγγώρισεν εἰς τὸν Ἰόνιον Λαόν το δικαιίων, τὴν ἐλευθερίας τοῦ ἔκφράζεσθαι. Τότε οἱ σπουδαιότεροι ἄνδρες αὐτὰ τῆς Κεφαλληνίας ἀνεπέτασαν τὴν σημαίαν τῶν μεταρρύθμισεων, τῆς Κεφαλληνίας ἀνεπέτασαν τὴν σημαίαν τῶν μεταρρύθμισεων, ἀπαίτουντες ὑπεύθυνον Ὑπουργεῖον καὶ ἐν γένει τὴν ἐπὶ τῷ φιλελευθερώτερον μεταρρύθμισιν τῶν νόμων, οἵτινες διεῖπον τὰς τύχας τοῦ Ἐπταγονιακοῦ Λαοῦ.

Επτανησιακού Λαου.
'Αλλ' δ **Ι. Μομφερράχτος** ἀντεπεξῆλθεν ἐκ τῶν πρώτων κατὰ τῆς ιδέας ταύτης, χαρακτηρίσας ὡς αὐτόχρομα ἔγκλημα ἑσχάτης προδοσίας τὴν ἀποκίνησιν Συνταγματικῶν μεταρρύθμισεων. 'Ανεπέτασε θαρρότατέως τὴν σημαίαν τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως, ἥτις κατ' ἄρχας ἐνομισθη ὑπὸ τῶν συνετῶν ὡς αὐτόχρομα παραφροσύνη, ἀλλ' ἥτις ἔμελλε νὰ προχυματωθῇ μετὰ δεκαπενταετίαν, καὶ διὰ τῆς 'Αραγερρήσεως ὑπεστήριξε διὰ νευρώδους καλάμου τὴν ιδέαν ταύτην, ἦν κατόπιν ἀπας ὁ 'Επτανησιακὸς Λαὸς ἐνεκοπλώθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Τότε ἤρξαντο οἱ ὑπὸ τῆς Προστασίας δεινοὶ καταδιωγμοί, οἵτινες περιέβαλον διὰ τῆς αἰγλής τοῦ μαρτυρίου τὸν Μομφερράχτον καὶ τοὺς συναγωνιστὰς αὐτοῦ. Αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι ἀποτελοῦσι μίαν τῶν φρικωδεστέρων σελιδῶν τῆς ἱστορίας τοῦ ΙΘ' Αἰώνος.

φρικωδεστέρων σελιδών της ιστορίας της πόλης, οι οποίες διατίθενται σε μονάχη ή σε συντομότερη μορφή σε σελίδες από την ίδια σελίδα. Τα πρώτα δύο βιβλία περιλαμβάνουν την ιστορία της πόλης από την ίδια σελίδα, ενώ τα υπόλοιπα τρία βιβλία περιλαμβάνουν την ιστορία της πόλης από την ίδια σελίδα.

καὶ ὁ Μομφερόπατος συλληφθεὶς τὴν 2 Ὀκτωβρίου 1851, ἐνταῦτῷ δὲ καὶ ὁ Συντάκτης τοῦ Φιλελευθέρου, ἐπιζῶν ἔξοχος πολίτης, Ἡλίας Ζερβός, ἔξωρίσθησαν. Τὸ 1857 ἡλευθερώθησαν ὑποστάσης οὕτω τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως δεινὴν ἥθικὴν ἤτταν.

Μετὰ τὴν ἔνωσιν ὁ **Ι. Μομφερόπατος**, καίπερ διαμαρτυρηθεὶς κατὰ τῆς ὑποψηφιότητός του, ἀπεστάλη πληρεξούσιος τῆς Κεφαλληνίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν. Ἡ ἐν τῇ Συνελεύσει τότε διαγωγὴ του ὑπῆρξεν ἀξία τοῦ παρελθόντος του. Ἀποτυχών εἰς τὰς πρώτας μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Συνελεύσεως βουλευτικᾶς ἐκλογᾶς ἔξελέγη αὐθίς κατὰ τὸ 1868, ἀλλ' ἡ ἐκλογὴ αὔτη, ὡς ἐκλογὴ προσωπικὴ καὶ οὐχὶ ἀρχῶν, δὲν ηύχαριστησε ποσῶς τὸν **Μομφερόπατον**. Ἡ πολιτικὴ τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων ὑπερίσχυσε καὶ ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ διαπρεπῆς ἀνὴρ δὲν ἥδυνατο νὰ συναγωνισθῇ. Οὕτω ἀποσύρθεις τῆς πολιτικῆς ἔμεινεν ἔκτοτε ἴδιωτεύων, ἀσχολούμενος μόνον εἰς μελέτας καὶ ἰδίως εἰς τὴν συγγραφὴν Ἰστορίας τῆς Μεγάλης Γαλλίκης Ἐπαναστάσεως, ἡς ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἐνθερμοτέρων θιασωτῶν. Ἀπείωσεν ἐν Κεφαλληνίᾳ τὴν 7ην Ἀπριλίου 1888.

Καρδία εὐγενής καὶ χαρακτήρ, ἔμενεν ἀχρι τελευταίας πνοῆς ὁ ἀντιπρόσωπος ἐποχῆς ἐνδόξου, πλὴν δυστυχῶς παρελθούσης.

Ἡ **Ποικίλη Στοὰ** ἐν ἴδιᾳ σελίδῃ δημοσιεύει τὴν ἐπιτυχὴν **Εἰκόνα** μετὰ τοῦ πανομοιοτύπου τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἀοιδίου ἐπιφανοῦς ἀνδρός, ἐκδηλοῦσα οὕτω ἐλάχιστον δεῖγμα ὑπερόχου σεβασμοῦ πρὸς τὸ ὄνομα μιᾶς τῶν ἔξοχωτέρων ὑπάρχεων τῆς ἥμετέρας πατρίδος.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Νικόλαιος Παπαμιχαλόπουλος. Τὸ εὐγενέστατον τῶν αἰσθημάτων εἶναι τὸ αἰσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης. "Οταν δ' αὕτη ἐκδηλώται υφ' ὀλοκλήρου Λαοῦ, καὶ μάλιστα πρὸς νεκρόν, εἶναι ἀπόδειξις ἴσχυρὰ τῶν μεγάλων Αὐτῶν πρὸς τὸν τόπον ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς εὐγενείας τοῦ ἐκδηλοῦντος Λαοῦ. Ο Ν. Παπαμιχαλόπουλος ὑπῆρξε διαπρεπῆς ἐν τῇ πολιτικῇ Ἰστορίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ" Εθνους προσωπικότης, ἀληθῶς δ' ὁ θάνατος αὐτοῦ εἶναι μέγα δυστύχημα ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ κοινωνικῇ ἐργασίᾳ τῆς ἡμετέρας Πατρίδος. "Ολόκληρος ἡ πολιτικὴ δρᾶστις τοῦ Ν. Παπαμιχαλόπουλου, ἀποτελοῦσα σειρὰν πεφατησμένων καὶ ἀκραίφυνῶν ἐκδουλεύσεων, εἶναι συγγρόνως καὶ ὑπόδειγμα μοναδικῆς ικανότητος" Ανδρός, ἐκ τοῦ μηδενὸς δημιουργήσαντος ἑαυτὸν καὶ ἐν τοῖς ἀνωτάτοις ἀξιώμασι τοῦ Εθνους μετὰ σπανίας ἀφοσίωσεως καὶ καρτερίας ἐργασθέντος, ὅσον δίλγοι ἄλλοι, μείζονα φέροντες ἐφόδια ἀναπτύξεως καὶ μορφώσεως. "Ἐὰν δὲ πράγματι ἀληθεύῃ, ὅτι δὲν εἶναι ἥρωες μόνον οἱ ἀγωνιζόμενοι, νικῶντες ἢ πίπτοντες ἐπὶ τοῦ αἰματηροῦ σταδίου τῶν πολέμων, ἀλλὰ καὶ ἔκεινοι ἐπίσης, οἵτινες ἡγωνίσθησαν τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν τῆς πατρίδος ἐπὶ τοῦ εἰρηνικωτέρου σταδίου τῆς Πολιτικῆς πάλης, οἵτινες ἐμόχθησαν καὶ ἐταλαιπωρήθησαν, πρὸ παντὸς δ. Η Παπαμιχαλόπουλος τέκνον ἐποχῶν σπουδαιοτάτων, δικαιοῦται νὰ καταλάβῃ ἐν τῇ τάξει ταύτη θέσιν περιφανῆ, ἔχων κατὰ γράμμα κατακεκτημένον ἔκτενές κεφάλαιον τῆς νεωτέρας πολιτικῆς ἡμῶν Ἰστορίας.